

Πριν μερικές μέρες ανακοινώθηκε με πολλές φανφάρες δώρο \$65 εκατομμυρίων από τον μεγιστάνα και φιλάνθρωπο, Andrew «Twiggly» Forrest, στο Πανεπιστήμιο τής Δυτικής Αυστραλίας και ο πρωθυπουργός, Τόνι Αμποτ, έσπευσε να τον συγχαρεί. Ούτε εγώ υποτιμώ το μέγεθος τής δωρεάς που είναι πιο μεγαλύτερη στην ιστορία τής Αυστραλίας και σίγουρα θα βοηθήσει το έργο του Πανεπιστημίου με χρηματοδότηση υποτροφιών, ερευνών, μεταπτυχιακών σπουδών κλπ.

Ομως, φίλοι μου, όλα είναι σχετικά και όταν την εξετάσουμε, η δωρεά αυτή δεν φαίνεται τόσο εντυπωσιακή, επειδή πρόσφατα ο κ. Φόρεστ σε δύο μόνο μέρες σημείωσε κέρδη \$440 εκατομμύρια στο χρηματιστήριο, αυξάνοντας την περιουσία του στα \$5,5 δις και για να κάνουμε μια σύγκριση στις προτεραιότητές του, έχει αγοράσει αεροπλάνο αξίας \$50 εκατομμύριων για προσωπική του χρήση. Δικά του χρήματα είναι και ό,τι θέλει τα κάνει, δεν διαφωνώ καθόλου.

Διαφωνώ, όμως, όταν διαβάζω ότι η εταιρεία τού κ. Φόρεστ δεν πλήρωσε -νόμιμα- ούτε ένα σεντ φόρο επιχειρήσεων επί επτά χρόνια από το 2003 έως το 2011, ενώ κατέφυγε στο Ανώτατο Δικαστήριο διαμαρτυρόμενος για αύξηση στον φόρο εισοδήματος που έτσι κι' αλλιώς δεν πλήρωνε! Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τις διαμαρτυρίες του...

Αν εγώ είχα πλούτη και απολάμβανα τέτοιου μεγέθους φοροαπαλλαγές θα βλέπατε πόσο γενναιόδωρος

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... μη

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΝΑ ΜΗ ΖΗΤΑΙ ΧΑΡΕΣ, ΆΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΚΑΛΟ ΣΤΟΥΣ ΆΛΛΟΥΣ

Φορολογία και φιλανθρωπία

ΤΣΑΒΕΣ: ΑΝ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΉΤΑΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΘΑ ΤΟ ΕΙΧΑΤΕ ΗΔΗ ΣΩΣΕΙ!

και... φιλάνθρωπος θα ήμουν, όμως δεν είναι εκεί το πρόβλημα, αλλά στο ότι υπάρχουν αυτές οι φοροαπαλλαγές. Κάποιοι απ' εσάς θα μού πείτε ότι υπάρχουν για να ενθαρρύνονται οι επενδύσεις, άρα είναι σωστό να μην πληρώνουν φόρους εταιρείες με κέρδη δισεκατομμύρια δολάρια, επειδή κάνουν επενδύσεις. Είχε, δηλαδή, δίκιο ο αλίστου μνήμης, Γιώργος Βουλγαράκης, όταν είπε πως το νόμιμο είναι και πθικό; Να μη λέμε βλακείες για να δικαιολογήσουμε τα

αδικαιολόγητα, επειδή οι άρχοντές μας έχουν το πεπόνι και το μαχαίρι.

Κάτι παρόμοιο έκαναν η μεγάλη εταιρεία Westfield για να μην πληρώνει φόρους στη Μ. Βρετανία, όπως και η Τζνα Ράινχαρτ, φιλάνθρωπος και αυτή και το πιο πλούσιο άτομο στην Αυστραλία, που έγινε μαλιά κουβάρια με τα παιδιά της επειδή δεν ήθελε να τους δώσει την κληρονομιά από τον παππού τους. Γιατί; Για να μην πληρώσουν φόρους! Είναι φιλανθρωπία, άραγε, αυτό που

κάνουν οι μεγιστάνες τού πλούτου, πιο μνημόσυνο με ξένα κόλυβα;

Οι φορολογούμενοι στην Αυστραλία κάνουν κάθε χρόνο τα κέρδη πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων από τις δημόσιες επιχειρήσεις που πουλάθηκαν σε τιμή ευκαιρίας στο μεγάλο κεφάλαιο και επιπλέον κάνουν κάθε χρόνο πολλά δισεκατομμύρια δολάρια από τις γενναιόδωρες φοροαπαλλαγές για τους έχοντες και κατέχοντες.

Δεν πρέπει, λοιπόν, να μας εκπλήσσει το γεγονός ότι ο Θησαυροφύλακας, Τζ Χόκι, αποφάσισε ν' αυξήσει το πλαφόν για το εθνικό χρέος από \$300 δις στα \$500 δις, ασφαλώς για να χρηματοδοτήσει όχι μόνο τις υπάρχουσες φοροαπαλλαγές, αλλά και την περαιτέρω μείωση τού φόρου επιχειρήσεων που απαιτούν οι μεγιστάνες.

Ποιός, όμως, θα εξοφλήσει το εθνικό χρέος; Οχι, βέβαια, ο φιλάνθρωπος κ. Φόρεστ, ούτε η φιλάνθρωπος και Ράινχαρτ και οι υπόλοιποι μεγιστάνες που πληρώνουν όσους φόρους θέλουν και όχι όσους πρέπει. Το εθνικό χρέος θα πληρώσουν οι εργαζόμενοι μπαμπάδες και μαμάδες τής Αυστραλίας, οι μικροεπιχειρηματίες και οι συνταξιούχοι που πληρώνουν φόρο 55% αν πρέπει να εργαστούν για να συμπληρώσουν τη φτωχή σύνταξή τους.

Αυτή είναι η χώρα τής ίσης πρόσφασης και των ίσων ευκαιριών για τους πολίτες της, όπως μάς λένε για να νιώθουμε... υπερήφανοι; I don't think so!

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΆΛΛΟΙ

Την Τρίτη δημοσιεύσαμε όλα τα ονόματα με τις φωτογραφίες τού ιδιοκτήτη τής εφημερίδας μας, Σπύρου Χαραλάμπους και των εργαζόμενών με τις αρμοδιότητές τους και θα επαναλάβω την ερώτηση: Γιατί δεν ενημερώνουν την παροκία οι εχθροί μας με τα ονόματα και -προπαντός- φωτογραφίες τού ιδιοκτήτη(;) και των υπαλλήλων του με τις αρμοδιότητές τους; Για εμάς ήταν μια απλή διαδικασία επειδή δεν έχουμε τίποτε να κρύψουμε, ή για να ντραπούμε. Αυτούς, τί τους εμποδίζει;

ΑΧΕΠΑ

Υπενθυμίζουμε τον εορτασμό τής 28ης Οκτωβρίου από το Τάγμα τής ΑΧΕΠΑ ΝΝΟ και ΝΖ, μεθαύριο Κυριακή και ώρα 6 μ.μ. στην Αίθουσα τής ΑΗΕΡΑ, 394 Princes Hwy, Rockdale. Στην εκδήλωση θα μιλήσει ο γενικός πρόξενος τής Ελλάδας στο Σίδνει, κ. Σταύρος Κυρίκης, ενώ μαθητές από το Earlwood Public School θ' απαγγείλουν ποιήματα και ο λαογραφικός όμιλος Greek Folk Dancers of NSW θα παρουσιάσει παραδοσιακούς χορούς. Ακόμη, θα υπάρχει έκθεση φωτογραφιών και γελοιογραφιών από το έπος τού '40. Όλοι ευπρόσδεκτοι.

ΤΑ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Μεθαύριο Κυριακή η Ετήσια Γενική Συνέλευση στην Κοινότητα και ελπίζω να μη συμβούν ακρότητες, αν και οι πληροφορίες μου λένε το αντίθετο επειδή θα τεθούν σε ψηφοφορία δύο επίμαχες προτάσεις. Στο μεταξύ, πάλι ανέκυψε το πρόβλημα με τα πληρεξούσια (πρόξις) από μέλη που διαφωνούν για λόγους αρκής, αλλά και κάποιους που πρωτοστάτησαν στην αύξηση των μελών που δεν γνωρίζουν ούτε κατά πού πέφτει η Κοινότητα. Γ' αυτό δεν αντέχω ν' ακούω Πασόκους να διαμαρτύρονται για τα πληρεξούσια. Οταν άρχισε η σύγκρουση στην Κοινότητα για τη Συμφωνία τής Αθήνας ποιός πήγε και κατέθεσε δεκάδες αιτήσεις εγγραφής μέσα σε φάκελο τής Ολυμπιακής; Οχι, εγώ βέβαια.

Από τότε όλες οι παρατάξεις χρησιμοποιούν πληρεξούσια, αλλά όπως είκε πει ο αξέχαστος φίλος και συνάδελφος, Πάνος Γεροντάκος, όταν μια παρατάξη έχει τα περισ-

σότερα πληρεξούσια δεν λέει τίποτε, αλλά όταν τα χάσει διαμαρτύρεται και θέλει να καταργηθούν!

Πού ήταν όλοι αυτοί οι διαμαρτύρομενοι όταν ο κ. Αρης Τζεβάρας έκανε κάποτε μια προσπάθεια για να καταργηθούν, αλλά δεν βρήκε υποστρικτές;

Τα πληρεξούσια είναι νόμιμα και δύσκολη η κατάργηση τους, αλλά πιστεύω ότι είναι δυνατόν να περιοριστεί η χρήση τους και όσον αφορά στις εγγραφές νέων μελών, γιατί δεν απαιτείται να γίνεται αυτοπροσώπως; Η Κοινότητα δεν χρειάζεται κάποιο άτομο που επιθυμεί να γίνει μέλος, αλλά δεν θέλει να μπει στον κόπο να το κάνει αυτοπροσώπως.

Και κάτι άλλο: Βρισκόμαστε στον 21ο αιώνα και ενώ μπορούμε να κάνουμε όλες τις πληρωμές στο διαδίκτυο, δεν μπορούμε ν' ανανεώσουμε πλεκτρονικά τη συνδρομή μας στην Κοινότητα!

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Οταν σκοτώθει ένας αυστραλός στρατιώτης όλη η χώρα θρηνεί δικαιολογημένα το θάνατο τού ήρωα και η τότε αντιπολίτευση με πγέτη τον Τόνι Αμποτ εκμεταλλεύτηκε στο έπακρο τον θάνατο τεσσάρων νεαρών που σκοτώθηκαν τοποθετώντας μονωτικές πλάκες στις οροφές σπιτιών με κυβερνητική χρηματοδότηση. Τα ΜΜΕ και οι πολιτικοί, όμως, τηρούν σιγήνια όταν σκοτώνονται εργαζόμενοι στο χώρο τής δουλειάς τους. Δεν μιλάμε για ένα ή δύο θύματα στο μεροκάματο τού τρόμου, αλλά για δεκάδες νεκρούς και χιλιάδες τραυματίες κάθε χρόνο, που φεύγουν το πρώι από την αγκαλιά τής οικογένειάς τους και δεν επιστρέφουν ποτέ, ή καταλήγουν στα νοσοκομεία με κάθε είδους αναπορίες. Θα αναφέρω μερικές επίσημες στατιστικές για να εξακριβώσετε το μέγεθος αυτής τής τραγωδίας:

Στα τρία χρόνια από τον Ιούλιο 2006 έως τον Ιούνιο 2009 χρειάστηκαν νοσοκομειακή φροντίδα 73.400 εργαζόμενοι τραυματίες και μόνο το 2012 σκοτώθηκαν 74 εργάτες στο χώρο τής δουλειάς τους.

Δεν μιλάμε για αριθμούς, αλλά για ανθρώπους με οικογένειες, με γονείς, με συντρόφους και παιδιά, με όνειρα για το μέλλον και διερωτώμαται αν το έθνος τημά αυτούς

τους ανθρώπους, που κατά τη γνώμη μου είναι ήρωες κι' αυτοί, αλλά τα λόγια είναι φθηνά. Αυτή η χώρα, εκτός από τα εγκώμια για τους πεσόντες στρατιώτες πολύ λίγη οικονομική βοήθεια προσφέρει στις οικογένειές τους που διαμαρτύρονται γι' αυτή τη μιζέρια και ασφαλώς το ίδιο θα συμβαίνει με τους ήρωες τού μεροκάματου.